

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وپر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۲۴ اپریل ۲۰۱۷

تنظیم و ویرایش: AA-AA

ویرانه

سپیده صاف بهار نویدی از گلشن یاد تو آورد. ای دریغ! که دیگر خانه ذهن من ویرانه شده بود.

گل‌های آرزوی من

چشمه جوشان قلبم خشکیده است، حالا زمان آن رسیده است تا چشمه سار عشق تو زمین غمبار دلم را با صفای راستین سیراب سازد.

روزگاری از سایه هرگونه نخل محبت جدا بودی و در دور دست خودت با آئینه تنهایی خلوت و رازها داشتی و اکنون، که جای ترانه های تلخت را سرود داغ عشق و محبت پر می کند، با باور کامل بدان، که به رؤیای بزرگی می رسی، که ویرانه های دلت را از فرسودگی و سواس خواهد رهانید.

با من در فضای راستین عشق آهنگ سفر کن، تا پاکیزه ترین و مرغوب ترین گوهر وفا را در پای تو بریزم.

گل‌های آرزویم محض با انوار زرین خورشیدی می شگفتد، که از شرق صداقت تو طلوع کند و مرا که نیازمند محبت و صفا و یکرنگی هستم، نوید تابشی از نور آرامش بخشد.

(ناهید "غزل" غنی زاده - ۱۳۶۳)